

15 października 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A626 25/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12366.

Kl. 61 a 19.

Otto Heinrich Dräger
(Lubeka, Niemcy).

Naczynie do przechowywania aparatów oddechowych.

Zgłoszono 8 listopada 1928 r.

Udzielono 29 lipca 1930 r.

Pierwszeństwo: 19 grudnia 1927 r. (Niemcy).

Aparaty oddechowe muszą często być przechowywane w takich miejscach, gdzie są wystawione na szkodliwe działanie atmosferyczne wilgoci lub inne chemiczne lub fizyczne działania. Odnosi się to głównie do aparatów ratunkowych, które są przechowywane w kopalniach lub innych miejscach niebezpiecznych, w komorach ratunkowych lub tym podobnych pomieszczeniach. Dla ochrony umieszcza się je w naczyniach, które są możliwie szczelnie zamknięte, nie przepuszczając powietrza. Tego rodzaju naczynia, o ile nie mają przeszkadzać w natychmiastowym użyciu aparatów w razie niebezpieczeństwa, muszą dawać się łatwo otwierać, niezależnie od tego, czy otwieranie ich odbywa się w

miejscu przechowywania i aparat zostaje tam z nich wyjmowany, czy też aparat zostaje razem z naczyniem zawieszony na ciele osoby ratującej się i naczynie otwierane jest dopiero podczas ratowania się tak, że aparat zostaje co najmniej częściowo odkryty, w szczególności, by jego ustnik lub maska mogła być założona.

Przedmiotem wynalazku jest naczynie do przechowywania, które odpowiada wymaganym warunkom. Cechą znamioną tego naczynia jest ścianka, która zapomocą przylutowania lub w inny sposób umocowana jest do innych ścianek naczynia tak, że może być łatwo ręcznie oderwana. Do odrywania ścianki służy odpowiednio wykonany uchwyt. Ścianka może składać

się z zaopatrzonego w uchwyt okna, które przy ciągnięciu za uchwyt występuje ze swej osady lub niszczy tę osadę.

Rysunek przedstawia dla przykładu budowę naczynia według wynalazku; dająca się odrywać ścianka przylutowana jest do naczynia. Fig. 1 przedstawia widok z przodu naczynia, fig. 2 — przekrój w powiększeniu dolnej części naczynia.

Naczynie 1 jest zaopatrzone w hak 2 do zawieszania go na ścianie. Może również być zaopatrzone w pasy lub haki, służące do zawieszania go razem ze znajdującym się w nim aparatem na osobie, posługującej się tym aparatem. Przednia ścianka 3 daje się odrywać i jest przylutowana do ściany obwodowej 4. Ta ostatnia jest w tym celu wygięta na brzegu zewnętrznym. Do ściany przedniej przymocowany jest w punkcie 7 uchwyt 6, zaopatrzony w pałąk 8. Ten ostatni opiera się, podobnie jak dźwignia podpierająca, o przednią powierzchnię ściany 3 i ułatwia pierwsze naddarcie lutowanego brzegu. Ten ostatni zbiega się, jak to widać na fig. 1, ostro w kierunku uchwyty, tak że dla zapoczątkowania odrywania wystarcza stosunkowo słabe pociągnięcie. Gdy naddarcie lutowanego brzegu się dokonało, dalsze odrywanie łatwo się daje przeprowadzić. Przytem nie potrzebuje oczywiście cały brzeg naczynia zbiegać się ostro ku górnemu końcowi, lecz wystarczy, jak to pokazano na rysunku, gdy pewną część lutowanego brzegu zbiega się ostro ku górnemu końcowi naczynia. Lutowanie brzegu można zastąpić miejscowem osłabieniem materiału, jak to się zwykle czyni przy puszkach z konserwami. Również nie potrzebuje cała ściana przednia być odrywana, ponieważ w pewnych warunkach wystarczy już częściowe odkrycie aparatu, tak by ten ostatni mógł być wyjęty z naczynia przez powstający otwór lub pozostawiony w nim i używany po wyjęciu maski. W tym

ostatnim wypadku wystarcza, aby wąż oddechowy wraz z ustnikiem lub maską mógł być wyjęty i założony.

Dającą się odrywać ściankę można zastąpić zaopatrzonym w uchwyt oknem, umożliwiającem obserwowanie zawartości naczynia. Okno może być wykonane z giętkiego, przezroczystego materiału cellonowego tak, że przy pociągnięciu za uchwyt, okno wyskakuje ze swej oprawy. Gdy okno jest sztywne, wtedy jego oprawa może być wykonana tak, że przy silnem pociągnięciu uchwyty zostaje zniszczona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Naczynie do przechowywania aparatów oddechowych, znamienne tem, że jedna z jego ścianek, która zapomocą przylutowania brzegu lub w inny sposób przymocowana jest do pozostałej części naczynia, może być łatwo ręcznie oderwana.

2. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tem, że ścianki naczynia schodzą się pod ostrym kątem w górze naczynia, przyczem, w miejscu zejścia się ścianek, do odrywanej ścianki przymocowany jest uchwyt.

3. Naczynie według zastrz. 2, znamienne tem, że uchwyt posiada występ, opierający się przy odrywaniu ścianki o jej zewnętrzną powierzchnię, jako ramie podpierające.

4. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tem, że brzeg odrywanej ścianki przylutowany jest do wygiętego na zewnątrz brzegu bocznej ściany naczynia.

5. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tem, że dająca się odrywać ścianka składa się z okna, zaopatrzonego w uchwyt.

Otto Heinrich Dräger.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

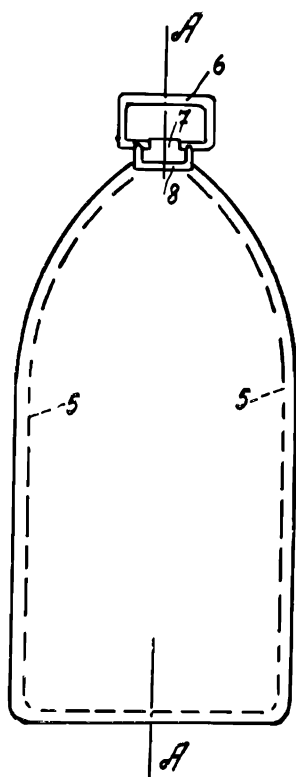

Fig. 2.

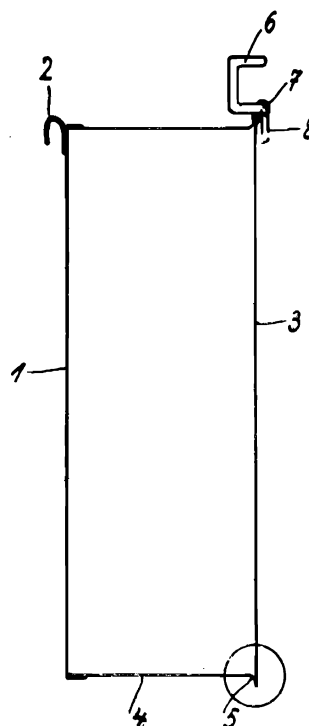

Fig. 3.

